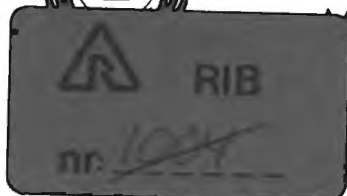

STATENS BRANDINSPEKTION

Meddelanden

1966:2

Övning med sprängsegel och språngkudde.

Vid en brandkår har inträffat ett olycksfall under övning av hopp i språngkudde. Hoppet, som utfördes från en höjd av 4,5 m., orsakade att brandmannen erhöll ryggskador på grund av genomslag av kudden. Vid utredningen av olyckan har framkommit att hoppet utfördes helt normalt och att språngkudden icke varit behäftad med något fel. Det underlag på vilket kudden vilade har icke heller ansetts kunna orsaka olyckan. Den troligaste orsaken till genomslaget torde vara att språngkudden icke varit tillräckligt luftfylld.

Det har vidare framkommit att tillbud till olyckor inträffat under övning av hopp i språngkudde, huvudsakligen i samband med att den hoppande hamnat utanför kuddens centrum med hopvinkning av kudden som följd. Enligt vad som uppgivits har emellertid också ventilfel konstaterats med följd att även en väl luftfylld språngkudde på kort tid förlorat så mycket luft att risk för genomslag förelegat.

Det har även hänt att olyckstillbud inträffat vid övning med sprängsegel.

Med hänsyn till att från brandkårens synpunkt det väsentliga momentet vid övning med sprängsegel eller språngkudde är dels det snabba klargörandet av redskapet för mottagandet av den hoppande, dels uppfångandet av denne, bör värdet av en sådan övning bli lika stort - eller i det närmaste lika stort - med en fingerad hoppare i form av en attrapp (docka) som med en brandman. Skulle det i praktiken visa sig, att räddning av en

2.

brandman via språngsegel eller språngkudde blir nödvändig, kan det på goda grunder förutsättas, att denne brandman utan föregående träning av själva hoppet, klarar detta hopp minst lika bra som varje annan nödställd person i motsvarande situation.

Mot bakgrunden av det nyss anförda får statens brandinspektion - på det att olyckshändelser vid övning med språngsegel och språngkudde i möjligaste mån skall undvikas - lämna följande anvisningar.

1. Den hoppande skall normalt markeras med en docka. Dockan bör i möjligaste mån vara utförd med anatomiakt normal viktfordelning och får icke ha utstående eller skarpa delar, som kan vålla skada.

2. Dockans vikt skall på det att redskapen ej skall utsättas för farliga påfrestningar vara avpassad med hänsyn till hopphöjden:

Vid en hopp höjd över mark av c:a 6 m skall dockans vikt vara 60 kg och vid en hopp höjd av c:a 10 m 40 kg.¹⁾

3. Språngkudde skall placeras på ett jämnt underlag, fritt från föremål som kan äventyra ventilernas funktion.

4. Om brandpersonal skall utföra hopp i språngsegel eller språngkudde, får hoppet icke ske från större höjd över mark än c:a 3 m. Särskilt noggrann kontroll av materielen i form av okulärbesiktning skall i dylika fall utföras omedelbart före övningen. Vidare skall vid övning med språngkudde tillses att kudden omedelbart före varje hopp är väl luftfylld.

Några av de myndigheter och organisationer med vilka brandinspektionen samrått i detta ärende har understrukt behovet av tekniska bestämmelser för språngsegel och språngkudde samt av detaljerade instruktioner för ifrågavarande materiels handhavande. Brandinspektionen är medveten om det berättigade i ett sådant påpekande och skall, så snart detta låter sig göra,

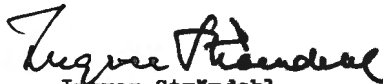
1) Vikten bestämd med ledning av ett nyligen publicerat tyskt förslag till normer för språngsegel.

söka få till stånd sådana bestämmelser och instruktioner. Med hänsyn till risken för nya olyckshändelser i samband med övningar har emellertid inspektionen ansett sig redan nu böra utfärda föreliggande anvisningar.

Statens brandinspektion får slutligen vädja till brandcheferna att vid inträffade materiefel och olycksfall eller tillbud till dylika i samband med användning av rubricerad eller annan materiel eller utrustning omgående meddela detta till brandinspektionen.

Förslag till dessa anvisningar har underställts statens brandinspektions brandmaterielkommitté. Anvisningarna utfärdas efter samråd med arbetarskyddsstyrelsen, rektor vid statens brandskola, brandcheferna i Stockholm, Göteborg och Malmö, Föreningen Sveriges länsbrandinspektörer, Svenska brandförevarsföreningen, Svenska brandbefälets riksförbund, Sacoos kanslikartell, Svenska kommunaltjänstemannaförbundet, Svenska kommunalarbetareförbundet, Brandmännens riksförbund samt Svenska brandredskapsföreningen.

Ingvar Strömdahl
Riksbrandinspektör

Stockholm den 4 januari 1966.

Statens brandinspektion, Sturegatan 29^{II}, Stockholm Ö.
Telefon 08/ 24 51 90.

Summary in English

THE NATIONAL INSPECTORATE OF FIRE SERVICES

Informative Recommendations 1966:2

Training Practice with Jumping Sheets or Mattresses.

Owing to a recent casualty in such training on an inflated mattress, the Inspectorate wants to stress:

The main thing is that such emergency rescue gear is available for immediate use in perfect condition. Normal training of the handling ought to be performed with a puppet. Weight of puppet: at a jumping height of 6 m 60 kilogram and at a height of 10 m 40 kilogram. Firemen should not jump from greater height than 3 m.

In this connection, the Inspectorate also wants to stress the desirability that the Fire Chiefs will immediately communicate any accidents in regard to personnel or equipment.

